

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการปกครองและการบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น วัตถุประสงค์หลัก ก็คือ การตอบสนองนโยบายการกระจายอำนาจของภาครัฐสู่องค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งประเทศไทย แบ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็น 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และการปกครองรูปแบบพิเศษ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการพัฒนาท้องถิ่นในการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นจึงเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชนจำนวนมาก ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งให้ความสำคัญแก่ ประชาชนในท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่น ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 281 ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ ท้องถิ่นใด มีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (บาว นาค, 2551 : 48)

การรวมกลุ่มกันของภาคประชาชนในรูปแบบต่างๆ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อขับเคลื่อนประเด็นปัญหาความเดือดร้อนที่ส่งผลกระทบต่อสังคมหรือตรวจสอบถ่วงดุลการใช้ อำนาจของรัฐบาลนั้น เป็นภาพที่ได้เกิดขึ้นในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นกลุ่มต่างๆ ได้มีการประสานเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายของกลุ่มประชาสังคมในระดับต่างๆ เป็นโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะอันเป็นปัจจัยเกื้อหนุนพัฒนาการของขบวนการประชาสังคม ที่ต้องอาศัยการพบปะของผู้คน ได้มาสัมพันธ์ร่วมกันทำงาน การที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม และรับรู้สิทธิประโยชน์ของตนเอง และหัวใจของการเกิดประชาสังคม ก็คือ การสร้างจิตสำนึกคุณธรรมของพลเมือง เพราะ คำว่า “พลเมือง” คือ ราษฎรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง เช่น ช่วยตรวจสอบ การใช้อำนาจของรัฐ การมีส่วนร่วมในการออกเสียงประชามติ การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ในโครงการภาครัฐที่มีผลกระทบต่อประชาชนและสังคมโดยรวม

ในปัจจุบันข่าวเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งการทุจริตดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานและความเชื่อมั่นต่อระบบองค์กรปกครองท้องถิ่นของประชาชน แม้ว่าการกระทำทุจริตจะเป็นการกระทำของบุคคลผู้มีอำนาจในองค์กรปกครองท้องถิ่น แต่ประชาชนก็จะมีความเชื่อว่าเป็นการกระทำขององค์กรเพราะบุคคลที่อยู่ในองค์กรก็เปรียบเสมือนตัวแทนขององค์กรซึ่งก็จะไม่มีความแยกหรือแตกต่างในการทำงาน แม้ว่าประเทศไทยจะมีระบบการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น แต่การทุจริตดังกล่าว กลับดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและพัฒนาเทคนิคและวิธีการทุจริตเงินงบประมาณแผ่นดินหรือกลยุทธ์ที่ใช้ในการหลบเลี่ยงในการปฏิบัติตามระเบียบ ให้สามารถทำการทุจริตได้อย่างปลอดภัย ซึ่งการทุจริตคอร์รัปชันต่าง ๆ นั้น ต้องมีพฤติกรรมอันเป็นที่ปรากฏ หรือมีการกล่าวหาหรือเรียนว่าการดำเนินการซื้อ การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่ายทรัพย์สิน การได้รับสัมปทานหรือการได้รับสิทธิใด ๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น เมื่อไม่มีผู้ร้องเรียน นักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้กีดกันการเสนอราคาในองค์กรปกครองท้องถิ่น ก็ย่อมจะสามารถหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบได้ ซึ่งหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กรปกครองท้องถิ่นมีหลายหน่วยงาน ทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด และส่วนกลาง โดยอำเภอและจังหวัดจะทำหน้าที่กำกับดูแลและกำกับการปฏิบัติงานเป็นหลัก ทั้งการอนุมัติ การรายงาน และการตรวจสอบในแต่ละปี นอกจากนี้ยังมีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่เข้าไปตรวจสอบด้วยแต่ไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบองค์กรปกครองท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจะตรวจสอบตามเอกสาร เพียงแต่ทำเอกสารให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ และเรียงลำดับขั้นตอนการทำงาน วันเวลาในบันทึกต่าง ๆ ให้ถูกต้องชัดเจน ก็สามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มีผลกระทบกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐทุกคนที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาทุกครั้ง มีส่วนร่วมหรือมีส่วนสนับสนุนในการทำความผิดหรือละเว้นไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ อันมีผลทำให้ปัญหาในเรื่องนี้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญา

เพื่อเป็นการปราบปรามการกระทำ รวมทั้งกำหนดลักษณะความผิดและกลไกในการดำเนินการเอาผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ใจเด็ด พรชัยยา, 2551 : 1-14) การทุจริต หรือคอร์รัปชัน หมายถึง การฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือ ภาษีชาวบ้าน หมายถึง การโกงกิน แต่ไม่ว่าจะใช้คำอะไร ความหมายก็คือ การได้ผลประโยชน์ตอบแทนในวิถีทางที่ผิดด้วยความไม่เป็นธรรม ไม่ถูกศีลธรรม มโนธรรมและคุณธรรม เพราะฉะนั้น ทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับคนที่แต่ละคนคิดว่ามีศีลธรรม มโนธรรม และคุณธรรมในตัวเองมากแค่ไหน

การทุจริตมีความหมายครอบคลุมไปถึงการที่ผู้มีอำนาจใช้อำนาจที่ตนมีอยู่แสวงหาประโยชน์ของส่วนรวมมาเป็นของตน ด้วยวิธีการกำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ

เพื่อให้เอื้อต่อการที่ตนจะได้ผลประโยชน์ ลักษณะการทุจริตเชิงนโยบาย การทุจริตโดยใช้วิธีการออกกฎหมายเพื่อให้ตนเองและพรรคพวกของตนได้อภิสิทธิ์ และแสวงหาผลประโยชน์โดยที่ใครก็ไม่สามารถอ้างกฎหมาย กฎ ระเบียบใด ๆ มากล่าวว่ากระทำการทุจริต ผู้กระทำการทุจริตในลักษณะดังกล่าวจึงไม่ใช่ผู้กระทำผิดกฎหมายและมักจะมีการยกฟ้องเมื่อถูกฟ้องร้อง รวมทั้งสังคมโดยทั่วไปก็เกิดความกังขาว่าทุจริตหรือไม่

การทุจริตในอดีตส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องของปัจเจกชนหรือกลุ่มคนเพียงไม่กี่คนที่ร่วมมือกระทำการเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง และแม้จะยังคงมีปัญหาการทุจริตประพตติมิชอบโดยปัจเจกชนหรือคนกลุ่มน้อยอยู่แต่ผลกระทบไม่รุนแรงเท่ากับการทุจริตในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นการทุจริตแบบครบวงจรเป็นวัฏจักรและเครือข่ายทุจริตคอร์รัปชัน เกิดขึ้นทุกระดับและอย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการความร่วมมือของกลุ่มนักการเมือง ข้าราชการ และนักธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเกิดจากการที่กฎหมายอ่อนแอขาดประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ เน้นการปราบปรามทุจริตโดยการตัดสินแบบอิงหลักฐานที่จะเข้าถึงผู้กระทำผิดได้ยาก และกระบวนการดำเนินการโดยทั่วไปไม่สามารถจะเข้าถึงนายใหญ่และผู้มีอิทธิพลต่าง ๆ ประกอบกับผู้เสียหายส่วนใหญ่ไม่กล้าเข้าแจ้งความร้องเรียนหรือเป็นพยาน การณรงค์ปราบปรามเป็นไปอย่างฉาบฉวยของทางราชการเพื่อผลประโยชน์เฉพาะหน้าไม่ต่อเนื่อง และเป็นการเลือกปราบเฉพาะลูกแมว ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้มีอิทธิพลและนายใหญ่ในคราบของข้าราชการ นักการเมือง นักธุรกิจ สามารถอยู่รอดและเติบโตได้ อีกทั้งสามารถรวมขอมและต่อรองกันเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองจนเป็นกลุ่มอิทธิพลที่สามารถประสานเครือข่ายผลประโยชน์ นำไปสู่ความได้เปรียบในการไต่เต้าทางการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ บุคลากรของเครือข่ายสามารถแสวงหาอำนาจมีบทบาทหน้าที่และอำนาจทางการเมืองที่จะคุ้มครองและเสริมเครือข่ายการประพตติมิชอบให้อยู่เหนือกฎหมายทั้งในและนอกรัฐสภา เกิดการใช้อำนาจผูกขาดอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งนำไปสู่การประกอบและหรือสนับสนุนธุรกิจนอกกฎหมายที่ทำรายได้สูงกว่า โดยใช้การประกอบธุรกิจอื่นบังหน้าทั้งนี้ต้นเหตุที่ส่งเสริมให้กระทำการทุจริตดังกล่าว คือผู้ทุจริตมักจะมีแนวคิดว่ามีโอกาสที่จะหลุดพ้นจากการกระทำความผิดเนื่องจากสามารถพึ่งพากลุ่มผู้มีอิทธิพลที่มีอำนาจทางการเมือง ส่งผลต่อแนวคิดที่ต้องการเสี่ยงเนื่องจากรู้สึว่าการกระทำทุจริตคุ้มค่าเพราะมีช่องทางในการหลีกเลี่ยงกฎหมายนอกจากนี้ยังหลุดพ้นจากการลงโทษ หรือการดำเนินคดีของคนในสังคม เนื่องจากสังคมไทยมักจะนิยมชมชอบผู้มีอำนาจ และผู้มีฐานะทางสังคม (อุทิศ ขาวเชิธร, 2550 : 39)

นอกจากนี้เครือข่ายการทุจริตคอร์รัปชันมีการขยายอิทธิพล อำนาจ และเสริมสมรรถนะการประพตติมิชอบได้อย่างกว้างขวาง มีการแทรกแซงทางการบริหารและองค์กรตรวจสอบ ทั้งการก่อกำเนิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม การแข่งขันทางธุรกิจที่ไม่ยุติธรรม การข่มขู่ ประทุษร้ายทางสิทธิ ร่างกายและทรัพย์สิน การเรียกเก็บค่าคุ้มครอง ค่าฮั้ว หุ่นลม ส่วย ซึ่งเป็นการฉ้อโกงรอบอบ

ประชาธิปไตย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนตลอดจนระบบการบริหารงานของรัฐให้เสื่อมประสิทธิภาพ ทำให้การพัฒนาโดยรวมทั้งทำให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สุจริตชนขาดความเชื่อมั่น ในการประกอบการที่สุจริตและขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

นอกจากวัฏจักรและเครือข่ายการทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการระดับสูง นักการเมือง และนักธุรกิจดังกล่าวข้างต้น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยยังเกิดการที่ประชาชนคนไทย ส่วนใหญ่ต้องทำมาหากินและเผชิญกับปัญหาปากท้องทั้งของตนเองและครอบครัว มักจะเบื่อบ่นหาย และวางแผนไม่มีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมการใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง และยังละเลย ชินชาต่อการคอร์รัปชันทั้งรายย่อยและการทุจริตโดยทั่วไป การเพิกเฉยชินชาของสังคมต่อพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชันนำไปสู่ความเสื่อมของสังคม ภาคราชการถูกแทรกแซง กดดัน ลิดรอนอำนาจ การคุ้มครอง สิทธิสาธารณะลดลงความยุติธรรมถดถอย เกิดจากการเมืองแบบปณเปื้อนนำไปสู่การเกิดความเลื่อมล้ำและ วิกฤติศรัทธาต่อระบบและรัฐบาลนอกจากนี้การเมินเฉย และยอมรับของคนส่วนใหญ่ยังก่อให้เกิด มุมมองบิดการว่าการทุจริตอาจเป็นประโยชน์บางต่อเศรษฐกิจและการคอร์รัปชันอาจช่วยกระตุ้น ให้การทำงานของหน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพขึ้น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุเกี่ยวข้องที่สำคัญและ เปิด โอกาสให้เกิดการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรม อาทิ ระบบการปกครองการบริหารภาครัฐ ของไทยที่กระจุกในการปกครองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมากเกินไป อันเป็นโครงสร้างระบบ ที่เอื้อต่อการคอร์รัปชันทั้งทางด้านกฎหมายและวัฒนธรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม

นอกจากปัญหาด้านการเมืองและระบบโครงสร้างการบริหารภาครัฐแล้ว ยังประสบปัญหา จากกระบวนการยุติธรรม กล่าวคือ กลไกต่าง ๆ ที่มีหน้าที่นำความยุติธรรมสู่สังคมไทยและประชาชน จำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ถูกต้องตามกฎหมาย ปราศจากความลำเอียง มีความโปร่งใส และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมและตรวจสอบ นอกจากนี้กระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันประสบ ปัญหาจากการที่ประชาชนขาดความเข้าใจพื้นฐาน ไม่รู้ขั้นตอน ความเคลือบแคลงสงสัย และการไม่เข้าถึง การบริการด้านการอำนวยความสะดวก รวมถึงความล่าช้าในการให้บริการ และขาดความโปร่งใสของ กระบวนการอำนวยความสะดวกจากการแทรกแซงของผู้มีอิทธิพลทางการเมือง สภาพการณ์เหล่านี้ ส่งผลให้ประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิดเบื่อบ่นหายกับการแสวงหาความยุติธรรมตาม ครรลองของกฎหมาย อันมีผลกระทบต่อความเป็นนิติรัฐและทำให้ผู้ถูกกล่าวหา รู้สึกท้อแท้กับการ พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเองตามหลักสันนิษฐานของกฎหมาย ทั้งนี้ ปัญหาที่สำคัญอีกประการ หนึ่งของกระบวนการยุติธรรมคือ การขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เพราะการบังคับใช้ กฎหมายควรมีการดำเนินการอย่างเท่าเทียมกันในหมู่ประชาชน เนื่องจากการเลือกปฏิบัติในการบังคับ ใช้กฎหมายเป็นรากเหง้าของการทุจริตและประพฤติดมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะสามารถเรียกรับ ผลประโยชน์จากการที่ตนเองไม่ต้องบังคับใช้กฎหมายตามที่ควรจะเป็นผู้ได้รับการยกเว้นก็พึงพอใจ

เพราะไม่ต้องมีภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย นอกจากนี้สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร

สำหรับการทุจริตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถูกจับตามองจากสังคมภายนอกกว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันภายใต้การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่ามีมาตรการดูแลทั้งด้านมาตรการเชิงกฎหมาย เช่น การกำกับดูแลด้านการตรวจสอบทางการเงิน การบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตาม และมาตรการให้อำนาจทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ในการให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งการกำกับดูแลความประพฤติที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียที่ขัดต่อการละเมิดผลประโยชน์ประชาชน ที่สำคัญยังมีกลไกที่เป็นองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ การป้องกันการทุจริตและประพฤติดมิชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ศาลปกครอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ตรวจสอบอยู่แล้วในหลาย ๆ ส่วนก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาการทุจริตและการคอร์รัปชันให้เห็นอยู่โดยทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยังเห็นว่าปัญหาการทุจริตและการคอร์รัปชันนั้นคุกคามความมั่นคงของประเทศ ทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและความเจริญของประเทศ

เป็นที่ยอมรับกันว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น หน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในระดับล่าง หรือชุมชนมากที่สุด และเมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องปฏิบัติ และงบประมาณเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ซึ่งภารกิจเหล่านั้นเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน เช่น การจัดสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การสังคมสงเคราะห์ การสาธารณสุข การจัดการทางการศึกษา การจัดสร้างสาธารณูปโภค การผังเมือง การโบราณสถาน การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดเก็บรายได้ เพื่อนำมาพัฒนาความเจริญในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรูปแบบการบริหารงานประกอบบุคลากรทั้งภาครัฐและภาคประชาชน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ และรองรับภารกิจต่าง ๆ ให้บรรลุถึงเป้าหมายของการกระจายอำนาจ และเป็นไปตามกฎหมายกำหนด

จากภารกิจต่าง ๆ จำนวนมาก ที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น ในปัจจุบันมีปัญหาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ปัญหาการบริหารงานบุคคล ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร สำหรับปัญหาใหญ่ที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ ปัญหา ด้านความโปร่งใสในการบริหารจัดการ หรือการเกิดการทุจริตในการใช้งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดซื้อจัดจ้าง

การจัดซื้อจัดจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันนั้น ประชาชนหรือภาครัฐเองยังไม่สามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปัญหาที่พบได้ในปัจจุบัน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองให้ความร่วมมือกับผู้รับเหมาในการฮั้วประมูล แม้รัฐเองจะออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไข เช่น การกำหนดให้มีการประมูลงานทางอินเทอร์เน็ต หรือการกำหนดให้มีการประกาศจัดซื้อจัดจ้างให้แพร่หลาย ทั้งทางสถานที่ราชการต่างๆ หรือทางอินเทอร์เน็ต แต่ปัจจุบันเป็นที่พิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถป้องกันการทุจริตหรือการฮั้วประมูลได้เลย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นอันมาก ตัวอย่าง เช่น ถนนไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานกำหนด ทำให้เกิดการเสียหายอย่างรวดเร็ว ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะต้องนำงบประมาณไปเพื่อซ่อมแซมถนนดังกล่าวแทนที่จะนำงบประมาณไปใช้ในการกิจอื่น หรือก่อสร้างถนนเพิ่มเติม

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีความเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากทั้งทางด้านการปกครอง อาญา หรือในส่วนของคดีแพ่ง ซึ่งปัญหาเกิดจากข้อพิพาททางปกครอง กับ เอกชน หรือหน่วยงานรัฐ การฟ้องหรือ ถูกฟ้อง ในการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างกับเอกชน การออกข้อบัญญัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลตามอำนาจหน้าที่ ขัดข้องในการปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ ซึ่งการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อีกส่วนหนึ่งเป็นปัญหาของการขาดบุคลากรผู้มีความรู้ความชำนาญด้านกฎหมายเข้ามาทำหน้าที่ให้คำปรึกษา หรือปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย แม้ปัจจุบันจะมี นักกฎหมายหรือ นิติกร ประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ก็ตาม โดยอำนาจหน้าที่ของนิติกรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันนั้น คือ ให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหา และตรวจสอบข้อกฎหมายต่างๆ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่ของนิติกรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติรองรับการปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจน และการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ก็อยู่ภายใต้การตัดสินใจของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งทำให้การปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงานของนิติกรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะต้องตกอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นบางแห่งนั้นไม่ได้สนใจในบทบาทหน้าที่ของกฎหมาย หรือความถูกต้องเท่าที่ควร กรณีที่เห็นได้ชัด คือ การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำงบประมาณเข้าไปพัฒนาพื้นที่ของเอกชน เช่น การทำถนนหรือการบริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนได้เสียกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ

หลักธรรมาภิบาลเป็นหลักการบริหารอีกในลักษณะหนึ่งซึ่งมีความสำคัญกับการบริหารราชการไทยโดยได้ถูกนำมาประยุกต์ครั้งแรกโดยธนาคารโลก ในปี 1989 หรือ พ.ศ. 2532 (ผาสุกพงษ์ไพจิตร, 2547 : 24) เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหวังว่าจะเป็นกลไกขับเคลื่อนโครงสร้างทางการเมือง กระบวนการนำอำนาจทางการเมืองไปใช้ในการบริหารจัดการประเทศและกระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ธรรมาภิบาล ซึ่งตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Good Governance เป็นการบริหารที่ยึดหลักธรรม ความดี ความถูกต้องทางด้านการบริหารภาครัฐ ธรรมาภิบาลเป็นหลักการบริหารแนวใหม่ (New Public Management) ที่เกิดขึ้นหลังจากการประชุมทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ที่เมืองมินเนาปอลิส ในปี ค.ศ. 1986 ในประเทศสหรัฐอเมริกา (วีระศักดิ์ เกียรติเทพ, 2547 : 13) ซึ่งถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ของการบริหารจัดการภาครัฐที่แต่เดิม จากบทบาทของภาครัฐที่มีต่อประชาชนมาสู่บทบาทของภาคประชาชนที่มีความสำคัญเด่นชัดมากขึ้น จากกระบวนการปกครองไปสู่ความเป็นธรรมาภิบาล (จรัส สุวรรณมาลา, 2546 : 15) ในขณะเดียวกันรัฐบาลได้กำหนดกระบวนการในการประเมินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนทั้งในส่วนพื้นที่ที่เป็นชุมชนเมืองและชุมชนชนบท ซึ่งเป็นชุมชนที่มีความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี จึงย่อมส่งผลก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย เช่น ปัญหาการแข่งขันทางการเมือง ปัญหาความไม่โปร่งใสในการบริหารราชการ ปัญหาในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง การสมยอมในการประมูลงานภาครัฐ ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในการให้บริการภาคประชาชน การทำงานล่าช้า การขาดการมีส่วนร่วม การเรียกรับเงินจากผู้รับเหมา และปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้เขียนมีความสนใจที่จะศึกษาหัวข้อ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการทุจริตและเป็นการค้นหาวิธีการหรือมาตรการอื่นที่นอกเหนือจากมาตรการทางกฎหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้เขียนได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
3. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้เขียนได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้แนวทางการมีส่วนร่วมของบุคลากรตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 5) มาตรา 3/1 ประกอบด้วย ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการปฏิบัติ ด้านผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 8 (3) (4) (5) มาตรา 39 43 44 และการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า

2. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา ในครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส การศึกษา ตำแหน่ง และรายได้ และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการปฏิบัติ ด้านผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล

2.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 2,938 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาศัยหรือปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนรวมทั้งสิ้น 341 คน แล้วใช้การสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้เขียนได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการศึกษาบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5. ขอบเขตระยะเวลา ระยะเวลาในการศึกษาในเดือนพฤศจิกายน 2552 - เดือนกรกฎาคม

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงประชาชน ชุมชนและเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการปฏิบัติ ด้านผลประโยชน์ และด้านการติดตามและประเมินผล

ด้านการกำหนดนโยบาย หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการเข้าประชุมกำหนดนโยบาย เสนอความคิดเห็น พิจารณาการจัดสรรงบประมาณ และเสนอข้อบุคคลเป็นกรรมการในการดำเนินงานป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในการจัดซื้อจัดจ้างของ อปท.

ด้านการปฏิบัติ หมายถึง การเป็นผู้ประสานงาน ควบคุมดูแล ปรับปรุงแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรค เป็นกรรมการในการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้าง และเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุและครุภัณฑ์ของ อปท.

ด้านผลประโยชน์ หมายถึง การได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินการเข้าร่วมการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน เกิดประโยชน์ต่อ อปท. โดยตรง ช่วยลดปัญหาการทุจริตใน อปท.

ด้านการติดตามและประเมินผล หมายถึง การควบคุมติดตามและประเมินผล ตรวจสอบคุณภาพและปริมาณงานกับงบประมาณที่ อปท. ใช้

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี มีความถูกต้อง เป็นธรรม สุจริต โปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นกลไกหรือแนวทางในการดำเนินงานที่มุ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน ใน 6 ด้าน คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับ และกติกาต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดและเชื่อถือนั่นในความถูกต้องดีงาม ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทนขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย

หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของหน่วยงานมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กร มีความโปร่งใสและประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความไว้วางใจ และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การให้สังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญๆ ของสังคม

หลักความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นและตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ให้บรรลุความสำเร็จ สอดคล้องตามกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ ของทางราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ สังคม ประชาชน ประเทศชาติ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับบริการและส่วนรวมเป็นสำคัญ รวมทั้งยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนพร้อมแสดงข้อเท็จจริง ในการประกอบการกิจต่อสาธารณชน สามารถชี้แจงเหตุผลได้และพร้อมต่อการตรวจสอบจากสาธารณะ

หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดด้วยความประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ทำให้งานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนโดยส่วนรวม

การทุจริตคอร์รัปชัน หมายถึง การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำชั่วและนอกลู่นอกทาง โดยมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงกฎหมาย รวมทั้งการกระทำที่ขัดต่อตำแหน่งหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น นอกจากนี้ยังหมายถึงการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งประชาชนไว้วางใจกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยการรับหรือยอมรับประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

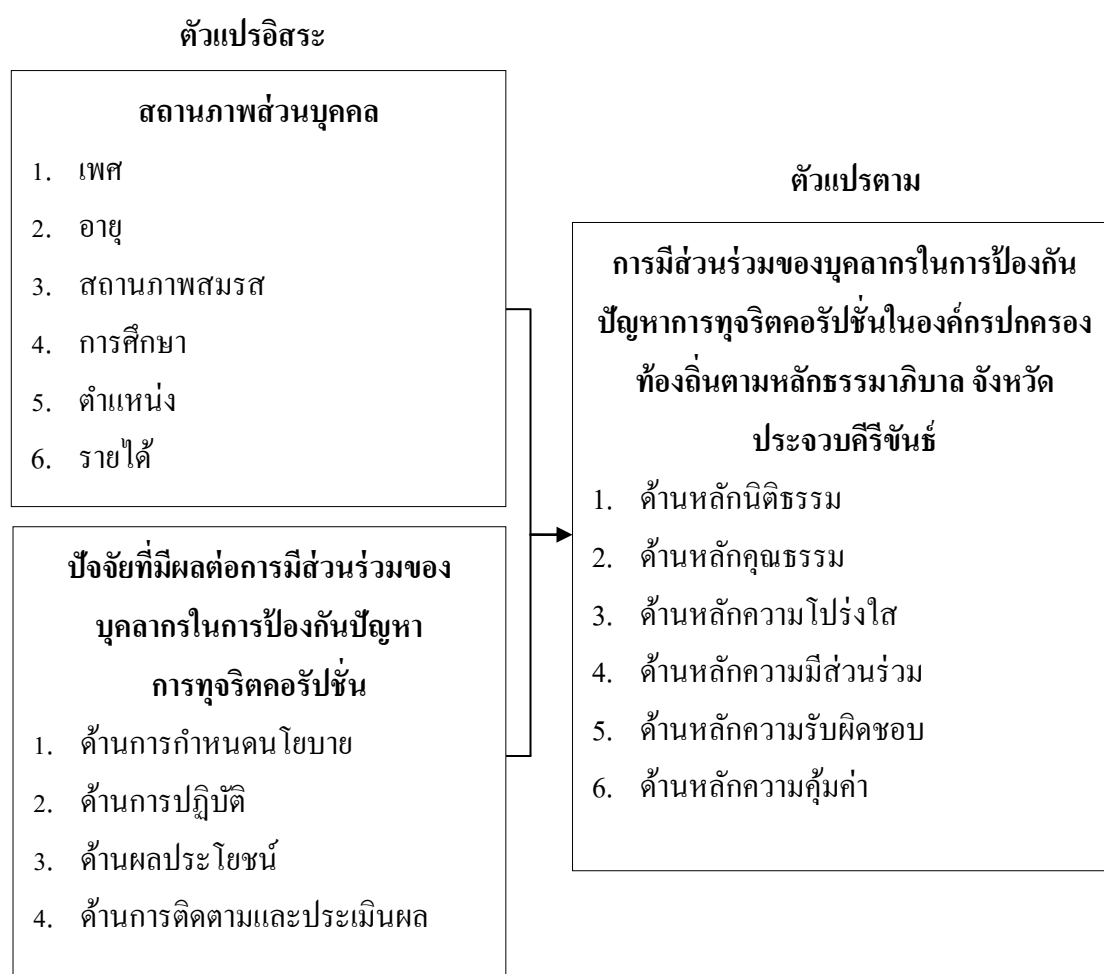
การจัดซื้อจัดจ้าง หมายถึง กระบวนการในการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะบ่งบอกว่า จัดซื้อหรือจ้างทำพัสดุชนิดไหน จำนวนเท่าใด ในเวลาใด และจะจัดซื้อจัดจ้างอย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานได้ทันเวลา มีปริมาณ คุณภาพ ราคาที่เหมาะสมและสมประโยชน์ในการใช้งาน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : อปท. หมายถึง ราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการบริการสาธารณะตามกฎหมายเพื่อประโยชน์สุขของชุมชนในท้องถิ่นนั้น ในการวิจัยครั้งนี้หมายความว่าความถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนขอกำหนดกรอบแนวคิด โดยใช้การมีส่วนร่วมของบุคลากร ในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันการจัดซื้อจัดจ้างของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้เขียนได้ศึกษา แนวคิดการปกครองท้องถิ่น แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการจัดทำงบประมาณ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต มาตรการกลไกป้องกันและปราบปรามการทุจริตตาม รัฐธรรมนูญ ทฤษฎีการจัดการตามระบบราชการ ทฤษฎีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล และ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ทราบการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน ตามสถานภาพส่วนบุคคล
3. เป็นข้อมูลในการวางแผนป้องกันการการทุจริตคอร์รัปชันของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. เป็นข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการการทุจริตคอร์รัปชันของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์